

Vĩnh Biệt Anh Trần Văn Thu

AHCC Pháp Quốc

AH KTS Hoàng Đình Tuyên

Trần Văn Thu

Anh Trần Văn Thu có sinh hoạt với những nhân vật cao cấp trên Pháp quốc. Có lẽ vì vậy mà khi nào có dịp ngồi yên tĩnh bên bạn thì anh mới cho xem những tài liệu do anh viết về mọi sinh hoạt đó đây. Nhiều khi, tôi ngạc nhiên cho nên hỏi làm sao anh quen được những nhân vật cao cấp ở Pháp? Anh nhẹ nhàng trả lời một cách tự nhiên: *Mình làm việc rất nhiều nơi cho nên quen cũng nhiều và sinh hoạt cũng nhiều.*

Năm kia, bà Thị Trưởng Paris có chấp thuận cho cộng đồng VN diễn hành trên hai đại lộ trong Paris.

Tôi đi theo phóng viên Bích Xuân để chụp hình. Sau những lá cờ thời xa xưa, lồng đèn như Đám cưới qua làng. Các bà VN với chiếc áo dài, khăn vành vàng, có đoàn người tiếp theo như tranh Bái tổ vĩnh qui. Đoàn người đi theo nhịp trống và phèn la. Anh Thu

mặt áo dài khăn đóng, bụng mâm trầu cau có phủ khăn đỏ, đi một cách oai vệ.

Không may, mưa to ào xuống làm chúng tôi phải chạy vào núp trong mái che một tiệm café. Trên đại lộ, anh Thu vẫn bình tĩnh tiếp tục diễn hành, không chịu tan hàng ...Tôi rất phục.

Có kỳ họp mặt sinh hoạt cộng đồng VN ngay trong quận 13 Paris, chúng tôi nhiều lần cũng thấy anh Thu phát biểu ý kiến. Không phải chỉ đến xem thôi đâu!..

*Tuổi cao niên trên đường dài hải ngoại
Anh đi đi mãi lên đỉnh sương mù ...*

Đau lòng chia buồn và xin vĩnh biệt Anh Thu.

Thân kính,
HĐTuyên

TH Trịnh Cơ

AH Trịnh Cơ làm bài thơ sau đây để tiễn đưa anh Trần Văn Thu:

Đưa Tiễn Anh Trần Văn Thu

*Rời một người bạn thân nữa... biệt ly ...
Cho ta ở lại cảnh tình gì?
Tôi nay vẫn tưởng người còn đó
Bỗng chợt Tin Buồn... anh bỏ đi!*

*Một tối mùa Đông mới được tin
Ra đi vội vã tuyệt ân tình
Lòng anh chắc hẳn nhiều u uẩn
Bỏ lại bạn bè quý mến mình.*

*Chỉ còn lời nguyện trước vong linh
Đưa tiễn anh trên vạn nẻo lành
Tây Trúc, Niết Bàn hay Cõi Phúc
Mong người huynh trưởng vạn ba sinh.*

Trịnh Cơ kính bái
Cergy, đêm 19/02/2019

AH Tôn Thất Thiên

Anh Thu ơi,

Sau 3 tháng đi Mỹ và Canada, trở lại Pháp tôi cố gắng liên lạc với tất cả bạn bè và thân hữu CC/CN tại Pháp để tổ chức buổi gặp mặt nhân dịp có anh Hoàng Thái Sơn kỹ sư Công Nghệ (65-69) ở VN đến thăm Paris vào tháng 11/2018, có khá người trong gia đình Cao Đăng Kỹ Thuật Phú Thọ VNCH tham dự rồi đến buổi gặp nhân dịp Tết Kỷ Hợi do CN tổ chức cũng vắng bóng Anh, mọi người đều vừa thắc mắc vừa lo lắng vì gần như không bao giờ anh vắng mặt trong những cuộc gặp gỡ bạn bè CC tại Pháp, nên có câu "**không có Anh Thu là không phải cuộc gặp mặt gia đình CC**".

Anh Thu ơi, anh không lái xe cũng đã khá lâu vì thế trong vòng 4 - 5 năm gần đây, tôi là 1 tài xế riêng và trung thành của anh trong những dịp ăn uống, có những lần trên xe chỉ có 2 anh em mình, đường thì dài trời thì nắng gắt thấy anh ngủ ngon mà thèm và tôi tự nghĩ "**anh Thu vô tư/dễ ngủ như rứa thì chắc mình ra đi trước anh quá**", nào ai học được chữ NGỜ và chữ XUI, nếu anh không té thì 10/3 ni mình lại gặp nhau với gia đình Gia Long rồi.

Bạn bè ở tại Pháp đã nói nhiều về những đóng góp của Anh trong cộng đồng người Việt tại Pháp, những lần biểu tình đòi tự do dân chủ cho Việt Nam; anh em cũng đã nói về mối quan hệ rộng của anh với những cấp lãnh đạo dân sự cũng như quân sự Pháp như những bữa ăn với các Đề Đốc trên các chiến hạm của Pháp ..., tôi xin kể thêm 3 chuyện mà tôi cũng đã có lần nói với anh:

- 1) Anh "**chống đối**" người Việt mình dùng chữ Việt Nam và gọi Tàu là Trung Quốc, vì vậy anh có viết 1 bài 61 trang nói về Lịch Sử / Nguồn Gốc VIỆT TỘC và HÁN TỘC (người nào muốn tham khảo tôi có thể cho mượn đọc bài viết tiếng Pháp), tôi nói với Anh: "Anh nói Anh khó ngủ, sức khỏe không được tốt mà Anh chịu khó sưu tầm nhiều tài liệu rồi dám viết và viết xong, rứa là Anh không những giỏi mà sức khỏe tốt nữa vì anh có nghị lực";
- 2) Trước 75, anh giữ chức Giám Đốc Thủy Vận nhưng Anh không ngồi "**yên thân ở bàn giấy tại Sài Gòn an ninh**" mà Anh xông xáo đi vào các kinh - lạch của đồng bằng sông Cửu Long để giúp chuyển cang nhiều lúa gạo về thành phố càng tốt, tôi nói với anh: "**may có Anh và cảm ơn Anh, không thôi tôi trở lại sống như những đầu năm 50 (53 sau trận lụt lớn ở miền Trung, tại Huế có một làng ở Huyện Hương Trà bị nước/bùn/đá thương nguồn Trường Sơn làm biến mất), gạo rất là hiếm, may có Ông Bác (thân phụ của cố AHCC Lê Kim Thắng) giúp cho gia đình 1 bao gạo và vài bao nếp nên may không bữa no bữa đói, mà nay Ông Bác thì ở tại Huế còn tôi ở Sài Gòn thì ai giúp đây !!!**";
- 3) Bây giờ nói chuyện hơi tếu một tí, mỗi lần tổ chức ăn ở nhà tôi, Anh luôn đem theo 2 chai rượu không cùng châteaux với nhãn hiệu Trần Văn Thu, tôi nói với Anh "**thiên hạ nói tụi Tàu giỏi mua nhiều châteaux làm rượu của Pháp, Anh Thu nhà ta mô có thua chi, Anh cũng sở hữu 2 domaines viticoles vùng Bordeaux, Anh cũng giỏi người Việt như tôi hãnh diện theo**".

Kính chào tạm biệt Anh và hy vọng trong một thế giới tương lai nào đó chúng mình vẫn là bạn bè tốt.

TTThiện

AH Hoàng Đình Tuyên kết luận

Mùa Đông Paris thì lạnh nhưng đặc biệt hôm nay có nắng ấm. Buổi lễ an táng anh Trần Văn Thu thật long trọng. Thân hữu thật đông, đầy phòng tang lễ. Mọi đại diện của các hội đoàn, chuyên gia, thương mại trong cộng đồng Việt Nam và Pháp đều có mặt, không thiếu sót một ai. Tất cả mọi người đều hiện diện cho đến khi hạ huyệt với sự kính nể và thương tiếc. Không ai muốn ra về. Vòng hoa to nhất và đẹp nhất của AHCC được dựng ngay huyệt. Có những vòng hoa có thêm cờ vàng VNCH.

Thành kính phân ưu ...

Xin vĩnh biệt anh Trần Văn Thu.

AHCC Pháp Quốc

NHỚ AI.....

Nhớ nhau là thế nào? Em hỏi
Bất chợt nên anh đã ồm ờ ...
Ngày tháng mênh mông lên tiếng gọi
Từ trong tiềm thức dệt thành thơ

Nhớ ai là gió chiều độ lượng
Mang đến mùi hương ngõ tóc người
Nhớ ai là ánh vàng trăng muôn
Âu yếm như ai mỉm miệng cười

Nhớ ai là nắng hoen màu lá
Có phải trong vườn phơi áo ai?
(Đã có một thời ai có biết
Tương tư sắc áo những đêm dài)

Nhớ ai phượng thắm chiều e ấp
Chợt nhớ môi ai đến lặng người
Nhớ ai là khoảng trời trong vắt
Đôi mắt ai xanh mát cuộc đời

Nhớ ai chim nhạn lùa theo gió
(buổi sáng hôm nay vắng mặt trời)
Lòng ấm - nên lòng vui bỏ ngõ
Thư ai về - xanh cả hồn tôi ...

Nhớ ai là mỗi hoàng hôn tím
Thềm nắm tay ai kể chuyện đời
Chiều xuống, mặc cho chiều vây kín
Và sao trời tiễn biệt một ngày trôi...

Nhớ ai sợi khói đan trời biếc
Ngồi thả tương tư quyện gió chiều
Khói sẽ thành mây và bất diệt
Giữa trời rộng quá đến cô liêu

Nhớ ai là những chiều mưa đổ
Trời đất dường như cũng nặng tình;
Mỗi bước Em đi từng hạt võ
Bụi mưa mờ trên tóc Em xanh...

Nhớ ai là những lần thức giấc
Nhìn ánh sao quen ở cuối trời
Nỗi nhớ mãi là niềm bí mật
Mắt sao cười...quen quá, vẫn xa xôi...

Lê Phương Nguyên, Chí Hoà 1985